

1072 மார்ச் 24]

இணைப்பு 7

[265-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் உரை.

கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகளும் தொழிலாளர்களும்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் பேரில் “கோரிக்கை 24—தொழிற்சாலைகள் உட்படத் தொழிலாளர்கள்” என்பதன் கீழ் ரூ. 1,00,28,400-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று முன்னுரைக்கின்றேன். வேலை தேடித்தரும் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கமும் இக்கோரிக்கையில் சேர்ந்துள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறை, வேலைவாய்ப்புப் பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தின் தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புப்பிரிவுத் துறை ஆகியவை 1971-72-ல் ஆற்றிய பணிகளை விவரிக்கும் ஆய்வுரை பேரவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ணுறுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலத்துறையில் பொதுவான கொள்கை பற்றியும் சாதனைகள் குறித்தும் இப்போது சுருங்க உரைக்க விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களிடையே அமைதியைக் காத்தும், அதன் மூலம் தொழில் வளர்ச்சி பெருகவும், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் அடையவும் ஏற்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குவதே அரசின் நோக்கமாகும். “வளர்க தொழில்—வாழ்க தொழிலாளர்” என்ற குறிக்கோள்தான், தமிழ்நாடு அரசின் தொழிலாளர் கொள்கையாகும். சட்டமாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு ஊக்கமளிக்கையில், அமைதிக்கும், தொழில் உற்பத்திக்கும் இடையூறு ஏற்படுமாயின், அப்போது தொழிலாளர் நலன், தொழில் நலன் மட்டுமல்லாத மக்களின் நலனையும் பாதுகாக்க அரசு தலையிட வேண்டியுள்ளது. தொழிலாளர் பாதுகாப்பு, நல்வாழ்வு ஆகிய வற்றைப் பாதுகாப்பதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு பொதுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் எத்தகைய வேறுபாடுமின்றி தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் அனைத்தையும் திறம்படச் செயல்படுத்தவதும் இவ்வரசின் கொள்கையாகும்.

இந்த ஆய்வாண்டில், தொழிலாளர் நலத்திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கி யிருப்பதன் வாயிலாக தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நல்வாழ்வைப் போற்றிப் பாதுகாத்துப் வருவதற்காக நாம் நிறைவேற்றவரும் திட்டங்களுக்குப் புதியதோர் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டப்படிக்கான விதி முறைகளின்கீழ் வராத தொழிலாளர்களுக்கு நல்வாழ்வையும் வசதிகளையும் அளிக்க இத்திட்டம் முற்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் மூலமாக வருங்காலத்தில் தொழிலாளர் வாழ்வில் பெருமகிழ்ச்சியையும் பெரும் வசதிகளையும் அளிக்க இயலும்.

தமிழ்நாடு அரசு தனது கொள்கையையும் திட்டங்களையும் வகுத்து அவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் தொழிலாளர் தலைவர்களும், தொழில் துறையில் முன்னணியில் நிற்பவர்களும் மாநிலத் தொழிலாளர்

[1972 மார்ச் 24]

ஆலோசனை வாரியத்தின் மூலமாகத் தமிழக அரசுக்கு ஆலோசனை நல்குகின்றனர். மாநில நிலையில் தொழிலாளர் குறித்த பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் இவ்வாரியம் இம் மாநிலத்தில் முக்கியமான முக்கூட்டு ஆலோசனை மன்றமாகும்.

வேலை நிறுத்தங்கள் கதவடைப்புகள் உழைப்பு நாட்கள் விரயம்

நமது மாநிலத்தில் அன்மைக் காலங்களில் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள், வேலைநிறுத்த அச்சுறுத்தல்கள், பிறவகை பேரராட்டங்கள் காரணமாக ஓரளவுக்குத் தொழிலாளர் அமைதி குன்றியுள்ளது. 1970-ஆம் ஆண்டில் 277 வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 1,033,377 ஆகும். 1971-ஆம் ஆண்டில் 308 வேலைநிறுத்தங்களும், கதவடைப்புகளும் நடந்தன. விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை, 2,286,507 ஆகும். பஞ்சாலைத் தொழில் போன்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளிலும், சென்னை, சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்கள் போன்ற பெரிய நிறுவனங்கள் சிலவற்றிலும் நடந்த வேலைநிறுத்தங்கள், கதவடைப்புக்கள், விரயமான உழைப்பு நாட்கள் ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கை உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணமாகும். எனினும் இத்தகைய தகராறுகள் எழும்போது, சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணிக் காப்பது நமது பொறுப்பாகும். ஒரு பக்கம் உற்பத்திக்கே இடையூறு ஏற்பட வண்ணம் பாதுகாக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களின் சட்டப்படிக்கான உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியமும் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு இத்தகைய தகராறுகளுக்கு நல்லெண்ணத்துடனும், பொறுமையுடனும் தீர்வுக் காணப்பட்டுள்ளது. இப்போதும் அவ்வாறே தீர்வு காணப்பட்டு வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக சிம்சன் நிறுவனத் தகராறில், நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிருந்து நீக்கப்பட்ட பின்னர் அல்லது தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட பின்னர், இப்பிரச்சினையில் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் முகலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு தீர்வு கண்டதன் பலனாக அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர்.

ஊதியக் கொடைச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள 4 சதவீத குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடையை அதிகப்படுத்த மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் நல்லெண்ணத்துடன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளினால் தொழிலாளர் உள்ளங்களில் தீபாவளி சமயத்தில் நம்பிக்கை வளர்ந்தது. இதன் விளைவாக நாடெங்கணும் பல பகுதிகளில் தகராறுகள் கிளைத்தன. தமிழ்நாட்டில், வேலை நிறுத்தங்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிற தொழிற்சாலைகளிடையே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவை பஞ்சாலைகளாகும். கோயம்புத்தூரில் 78 பஞ்சாலைகளில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் சில பிறவற்றிற்கிடையே, ஊதியக் கொடை குறித்து உடன்பாடு ஒன்று செயலில் இருந்தபோதிலும் 8-1/3 சதவீதம் குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை கேட்டும் ஊதியக் கொடையின் மீதான உச்சவரம்பினை அகற்று மாறு கோரியும் வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் விளைவாக இவ்வாலைகளில் 5-10-1971 முதல் 21-10-1971 வரை வேலை நின்று விட்டது. இறுதியில் 3 லட்சம் உழைப்பு நாட்கள் விரயமான பின்னர், சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டினைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தினை கைவிட்டனர்.

1972 மார்ச் 24]

ஊதியக் கொடையை 4 சதவீதத்திலிருந்து 8-1/3 சதவீதமாக உயர்த்துவதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர உடனடி நடவடிக்கை எடுக்குமாறு இந்திய அரசினை நாம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளோம்.

தீர்வு காணப்பட்ட முக்கியமான தகராறுகள்

மதுரையிலுள்ள மதுரை மில்ஸ் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சுமார் 7,200 தொழிலாளர்கள், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதை 60 ஆக வரையறுக்குமாறும், பணிக் கொடைத் திட்டத்தை, தாராளமாக்குமாறும் கோரி 2-7-1971 முதல் பணிக்குச் செல்லாமல் நிறுவிட்டனர். பின்னர் மதுரையில் 9-7-1971-ஆம் நாளன்று சென்னை, தொழிலாளர் நல ஆணையாளர் முன்னிலையில் 1947-ம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் 12 (3) பிரிவின்கீழ் ஏற்பட்ட ஓர் உடன்பாட்டின் பலனாகத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 10-7-1971-ல் மீண்டும் பணியைத் தொடங்கினர். இதைப் போலவே, தூத்துக்குடியிலுள்ள மதுரை மில்ஸ் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த 1,878 தொழிலாளர்களும், இதே பிரச்சினைக்காக 7-7-1971 முதல் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். மேலே குறிப்பிட்ட உடன்பாட்டின் பலனாக, இந்தத் தொழிலாளர்களும் தங்கள் வேலைநிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு 10-7-1971-ல் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பினர்.

நெய்வேலி நிலக்கரிக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 960 இளைஞர் பொறியாளர்களும், 500 மேற்பார்வைப் பொறியாளர்களும் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்காக 2-10-1971 முதல் தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே வேலை நிறுத்தத்தை தொடங்கினர். சென்னையில் 8-10-1971-ஆம் நாளன்று மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர் முன்னிலையில் நடத்த பேச்சு வார்த்தைகளின் பயனாக 9-10-1971 முதல் வேலைநிறுத்தம் கைவிடப்பட்டது. 10-10-1971 முதல் அமைச்சர் முன்னிலையில் உடன்பாடு ஒன்றும் ஏற்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான ஊதியக் கொடை குறித்து நெய்வேலி நிலக்கரிக் கழகத்தில் ஏற்பட்ட தகராறுக்கும், மத்திய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையில், என் முன்னிலையில் தீர்வு காணப்பட்டதோடு ஊதியக் கொடை 5 சதவீதமாக முடிவு செய்யப்பட்டது.

சென்னை இரப்பர் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த 1,527 தொழிலாளர்கள் ஊதியங்கள், அகவிலைப்படி முதலியவற்றைத் திருத்தியமைத்தல் ஏனைய கோரிக்கைகள் தொடர்பாக 17-4-1971 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். இப்பிரச்சினை குறித்து பலமுறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்த போதிலும் 1971 ஜூலை மாதம் முதல் வாரம் வரை இத்தொழிற்சாலை யில் தொடர்ந்து வேலைநிறுத்தம் நடந்தது. ஊதிய உயர்வு, ஊக்கத் தொகை உயர்வு தொடர்பான பிரச்சினைகளை இவ்வரசு 5-7-1971-ல் நடுவர் மன்றத்திற்கு அனுப்பியது. வேலைநிறுத்தம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு நடுவர் மன்றமும் தடைவிதித்தது. இறுதியாக 21-7-1971-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். இப் பிரச்சினைகளை நடுவர் மன்றத்திடம் விட்ட பின்னருங்கூட, தொழிலாளர் தரப்பினருடனும், நிர்வாகத்தினருடனும் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டு வந்த நன்மையைக் காட்டிலும் அதிக நன்மையை அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தந்தேன். இந்த அடிப்படையில் 18-11-1971-ஆம் நாளன்று நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும்மிடையே உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

[1972 மார்ச் 24]

சென்னை இரப்பர் தொழிற்சாலையில் ஏற்பட்ட தகராறில் அத்தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் நிர்வாகத்தினரின் ஒத்துழைப்புடன் நான் தீர்வு காண விழைந்தது போலவே, இந்தியா சிமிண்ட்ஸ், சங்கரி; சேலம் டெக்ஸ்டைல்ஸ், ஆத்தூர்; பீடித் தொழிற்சாலை, திருச்சிராப்பள்ளி; சுந்தரம் டெக்ஸ்டைல்ஸ், நான்குனேரி; மற்றும் வேறுபல தொழில நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அரசின் சார்பில் நான் உதவி செய்ய முடிந்தது. இம்மாநிலத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள பீடித் தொழிற்சாலையிலும், சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையிலும் அண்மையில் ஏற்பட்ட தகராறுகளுக்கு என்னால் தீர்வு காண முடிந்தது. இத்தகராறுகள் அனைத்திலும் தொழிலாளரும், நிர்வாகத்தினரும் நல்லெண்ணத்தையும், பொறுப்பு உணர்ச்சியையும் காட்டி வந்தமைக்காக அவர்களுக்கு என நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டில் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்களில் அக்டோபர்/நவம்பர் மாதத்தில் எழுந்த தகராறு பற்றிச் சில வார்த்தைகளை நான் கூறவேண்டும்.

30-10-1971-ல் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்களில் ஒன்றான எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனம் தொடர்ந்து விரயத்தில் செயல்பட்டு வருவதன் காரணமாக 98 தொழிலாளர்களை ஆட்குறைப்பு செய்வதாக அதன் நிர்வாகத்தினர் அறிவித்தனர். அதன் பின்னர் அந்நிறுவனத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். அதே நாளன்று அண்ணா சாலையில் உள்ள சிம்சன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் சிலர் 1968-ல் நடந்த 24 நாட்கள் வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஈடு செய்யும் ஓர் ஏற்பாடாக சனிக்கிழமையன்று அவர்கள் பணிக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டதற்கு மறுப்புத் தெரிவித்தனர். இதன் விளைவாக 1-11-1971-ல் இரு தொழிலாளர் பிரிவினரிடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதனால் பணி நின்றவிட்டது. தொழிலாளர் தலைவர்களுடன் நான் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி 15-11-1971-ல் சமரச ஏற்பாடு ஒன்றைக் கொண்டுவந்தேன். அதன் அடிப்படையில், வேலைநிறுத்தம் செய்துவந்த தொழிலாளர்கள் 16-11-1971-ல் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனால் செம்பியத்தில் உள்ள சிம்சன் நிறுவனக் கிளைகளில் மீண்டும் ஒரு தகராறு எழுந்தது. இந்தியா பிஸ்டன்ஸ் நிறுவனத்தில் 22-11-1971-ல் தொழிலாளர் ஒருவர் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்துகொண்டதனால் அவரை வேலையைவிட்டு வெளியே போகுமாறு அதன் நிர்வாகத்தினர் கூறினர். இதனால் இப்பிரச்சினை குறித்துக் கருத்து வேறுபாடு கொண்ட தொழிலாளர்களிடையே சண்டை ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர், அந்தப் பிரிவிலிருந்தும், செம்பியத்திலுள்ள ஏனைய பிரிவுகளிலிருந்தும் தொழிலாளர்கள் வெளியேறினர். இதன் விளைவாக, அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்சன் கிளை நிறுவனங்களிலும் பணி நின்றவிட்டது. தொழிற்சங்க அலுவலக உறுப்பினர்கள் தேர்தல் உடனடியாக நடத்தப்படவேண்டும். ஊதியங்கள், உற்பத்தி அளவு குறித்து ஏற்கெனவே செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்கள் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே தற்போது அவர்கள் எழுப்பியுள்ள முக்கியக் கோரிக்கைகளாகும். காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்

1972 மார்ச் 24]

களுக்கு மீண்டும் வேலையளித்தல், தொழிலாளர் குறித்து காவலர் தொடுத்துள்ள வழக்குகளைத் திரும்பப் பெறுதல், தொழிலாளர் பழிவாங்கப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல் ஆகியவை அவர்கள் எழுப்பியுள்ள பிற கோரிக்கைகளாகும். எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் 98 தொழிலாளர்கள் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டது குறித்த தகராறு நடுவர் மன்றத்தின் தீர்ப்புக்காக விடப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை.

இறுதியாக, தொழிலாளர்களுக்குக் காவலர் பாதுகாப்பு அளித்தல், தொழிற்சங்கத் தேர்தல்கள், எஸ்.ஆர்.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல், தொழிலாளர்களைப் பழி வாழ்வித்தனின்றும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தல் முதலியவை குறித்து ஆவன செய்வதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்ததன்பேரில் தொழிலாளர்கள் 16-12-71-ல் பணிக்குத் திரும்ப ஒப்புக்கொண்டனர். இருந்தும் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக எல்லா பிரிவுகளிலும் பணி நின்றுவிட்டது. செம்பியத்திலுள்ள சிம்சன் தொழிற்சாலை வளவும், அங்குள்ள சாதனங்களும் கணிசமான அளவுக்குச் சேதமடைந்தன. இதனால் அங்குள்ள இடிபாடுகளை அகற்ற தொழிற்சாலைகள் ஒருநாள் முதல் ஒரு வாரம் வரை மூடப் பட்டவேண்டியதாயிற்று. இந்நிச்சித்சிகள் நடந்தபோதிலும், முதலமைச்சர் தாம் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த வாக்குறுதியை, 17-12-1971-ல் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். ஆனாலும் தொழிலாளர்கள் அதனைச் செவி மடுக்காது, 20-12-1971-ல் சலக் கிளை நிறுவனங்கள் மீண்டும் திறக்கப் பட்டபோது அவர்கள் பணிக்குத் திரும்பவில்லை. அதன் பின்னரும் முடக்க நிலை நீடித்தது. இன்றியமையாத பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் பொதுமக்களுக்குப் பயனுள்ள பொருள்களைத் தயாரிக்கும் பிரிவுகளில் கூட ஒரு சிலரே வேலைக்கு வந்திருந்தனர். இதனால் அப்பிரிவுகளிலுள்ள பணிகளுக்கு இந்தியப் பாதுகாப்பு விதிகளின் 119-வது விதி பொருந்தும் வகையில் 4-1-1972-ல் அரசு அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டது. தொழிலாளர்களின் பணி நிபந்தனைகள் குறித்து அவர்களுக்குள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யவும் 1947-ஆம் ஆண்டு தொழில் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை நீதிமன்றம் ஒன்றையும் அரசு அமைத்தது. அமைதியை நிலைநாட்ட மேலும் ஒரு முயற்சியாக, டல்வேறு குற்றச் சட்டங்கள், குறித்துக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள 21 தொழிலாளர்களை விடுதலை செய்யுமாறு அரசு ஆணையிட்டது. அத்துடன் டனியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட 288 தொழிலாளர் களையும், தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நிறுத்திவைக்கப்பட்ட 37 தொழிலாளர்களையும் மீண்டும் பணிக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாறு அதன் நிர்வாகத்தினரையும் அரசு வற்புறுத்தியது. இவ்வாறு அடுத்தடுத்து பெருமுயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டபோதிலும், தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பாநிலை தொடர்ந்து நீடித்தது. இறுதியாக 10-1-1972-ல் மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர் முன்னிலையில் மத்திய தொழிலாளர் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளுடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக, ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி தகராறுள்ள பிரச்சினைகள் குறித்து நிர்வாகத்தினருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தவும், அவசரமான அன்றாடப் பிரச்சினைகள் குறித்து விவாதிக்கவும், தொழிற்சங்க

[1972 மார்ச் 24]

உறுப்பினர்களுக்காக தேர்தல்களை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவும் ஆறு உறுப்பினர் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டது. இவ்வுடன்பாட்டின் பயனாக, 12-1-1972-ல் தொழிலாளர்கள் பணிக்குத் திரும்பினர். ஆனாலும், அந்தந்த தொழிலாளர் தொகுதித் தலைவர்கள் தங்களுது வழக்கமான பணியைச் செய்யாததனால் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்துவேற்றுமை காரணமாக செம்பியத்தில் சில பிரிவுகளில் 1972 ஜனவரி மாதம் 19, 20, 21-ஆம் நாட்களில் மீண்டும் தடைகள் ஏற்பட்டன. 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 21-ம் தேதி அண்ணா சாலையிலுள்ள சிம்சன் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த சில பிரிவுகளிலும் பணி நிறுவிட்டது. 22-1-1972-ல் சிம்சன் தொகுதி நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் பணியாளர் சங்கங்களின் தலைவர் திரு. கே. கோபாலும், ஏனைய உறுப்பினர்களும் தொழிலாளர் சங்கங்களிலிருந்து பதவி விலகினர். 24-1-1972-ல் செம்பியத்தில் தொழிலாளர்களிடையே மீண்டும் மோதல் ஏற்பட்டு காவலர் அதில் தலையிட வேண்டியதாயிற்று. செம்பியத்திலுள்ள தொழிற்சாலைகள் 1-2-1972 வரை மூடப்பட்டு இருந்தன. 2-2-1972-ல் அவை மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களும் படிப்படியாகப் பணிக்குத் திரும்பினர்.

ஆனால் 23-2-1972 அன்று செம்பியத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவில் மறுபடியும் தொழிலாளர்களிடையே மோதல் ஏற்பட்டது. 24-2-1972 முதல் செம்பியத்தில் எல்லா பிரிவுகளிலும் அண்ணா சாலையில் உள்ள ஒரு நிறுவனமும் மூடப்பட்டன. அறுவர் குழுவும் கலைக்கப் பட்டது.

இறுதியில் 16-3-1972 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் முன் எண்ணுடைய உதவியுடன் எனது சகா தொழில் அமைச்சரின் உதவியுடனும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தினருடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாக 20-3-1972-லிருந்து வேலையை திரும்ப தொடங்க ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 24-3-1972 அன்று பிப்ரவரி மாத ஊதியத்தை வழங்க நிர்வாகம் இணங்கியது. தொழிலாளர் ஆகஸ்ட் 1971 உடன்படிக்கைக்கு முற்பட்ட இயல்பான உற்பத்தியைக் கொடுப்பர் என்று தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் உறுதியளித்தனர். தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளின் ஒப்புதலோடு தொழிலாளர் துறை உதவி துணை ஆணையரை தேர்தல்களை நடத்தும் அலுவலராக அரசு நியமித்துள்ளது. தேர்தல் விரைவிலேயே எவ்விதத்தாலும் வேலை தொடங்கிய 4 வாரத்திற்குள் நடத்தப்படும். தேர்தல்கள் நடத்தப்படும்வரை அன்றாடக் குறைகளை நடுவிணக்கம் செய்து தீர்ப்பதற்கு செம்பியத்தில் ஐருவரும், அண்ணா சாலையில் ஒருவருமாக இரு தொழிலாளர் துறை அலுவலரை அரசு நியமனம் செய்யும். எஸ்.ஆர்.வி. எஸ். நிறுவனத்தில் ஆட்சுறைப்புச் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையிலமர்த்துவது பற்றி நிர்வாகம் முதலமைச்சரின் உறுதிமொழியை நிறைவேற்றி உடனேயே 12 மஸ்தூர்களை எடுத்துக்கொள்ள இணங்கியது.

இத்தகராறுகளுக்கும், கிளர்ச்சிகளுக்கும் தீர்வுகாண நானும் எனது துறையும் அவரது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்துடன் நமது மாண்புமிகு டாக்டர் முதலமைச்சர்

1972 மார்ச் 24]

தமது அரிய நேரத்தை அவசியமான போதெல்லாம் இத் தகராறுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் செலவிட்டு தனது அரும்பெரும் ஆலோசனையையும் உதவியையும் எனக்கு நல்லியதை நான் ஈண்டு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

பஞ்சாலைத் தொழிலில் நெருக்கடியும் மூடப்பட்ட ஆலைகளை மீண்டும் திறப்பதும்

பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டதன் விளைவாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது. அரசு இப்பிரச்சினையைக் கவலையுடன் கவனித்து வருகிறது. தகராறுகள் காரணமாக ஆலைகள் மூடப்பட்டிருப்பின் அத்தகராறுகளுக்கு இணக்கமான முறையில் தீர்வுகளை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமும் சிரமம்பு குறித்த பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமும் ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க அரசு உதவியிதர, பொருளாதார மந்த நிலைமை காரணமாக மூடப்பட்டுள்ள ஆலைகளை மீண்டும் திறக்க உதவி செய்வதற்காக அவ்வாலைகள் குறித்து நன்கு ஆய்ந்தபின்னர் வங்கியிடமிருந்து அவை கடன் பெறத் தேவையான உத்தரவாதத்தை அளிப்பதன் மூலமும் அரசு பஞ்சாலைகளுக்கு உதவி புரிந்து வந்துள்ளது.

1951-ஆம் ஆண்டு தொழில்கள் (வளர்ச்சி-முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தின்கீழ், மூடப்பட்ட ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை நடத்துவதற்கு அதிகாரி உரிமை பெற்ற கட்டுப்பாட்டு அங்காரிகளாகத் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தையும் அரசு அமைத்தது. இதுவரை இக்கழகம், மூடப்பட்ட கீழ்க்காணும் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அவற்றை நடத்தி வருகிறது:—

(1) ஸ்ரீரங்கவிலாஸ் பருத்தி விதை எடுத்தல், நூற்பு-நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(2) கிருஷ்ணவேணி ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(3) கோயம்புத்தூர் முருகன் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(4) கம்போடியா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(5) ஓம் பராசக்தி ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

இந்த ஆலைகள் திறக்கப்பட்டதன் பயனாக 4,732 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைத்தது. பின்வரும் ஆலைகளையும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் மேற்கொள்ள அனுமதி வழங்குமாறு கேட்டும் இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கடிதமெழுதியுள்ளது:—

(1) காளீஸ்வரர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(2) சோமசுந்தரம் ஆலை (தனியார்), கோயம்புத்தூர்.

(3) கோயம்புத்தூர்-நூற்பு-நெசவு ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(4) பங்கஜா ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

(5) ஸ்ரீபாலமலை ரங்கனாதர் ஆலை, கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள 13 பஞ்சாலைத் தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டுச் செயற்குழு 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பட்டியல் ஒன்றை வெளியிட்டு அவை நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் 12-2-1972 முதல் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்துப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களும் வேலை

[1972 மார்ச் 24]

நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று அறிவித்தது. தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை பரிவுடன் கவனித்து ஆவன செய்வதாக அரசின் சார்பாக உறுதி கூறியும் கூட, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைத் திரும்ப பெறவில்லை. அதன் பின்னர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் பிப்ரவரி 18 19 தேதிகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். தொழிலாளர் தலைவர்கள் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளையும் நிராகரித்து வேலை நிறுத்தத்தையும், ஆர்ப்பாட்டத்தையும் தொடர்ந்து நடத்தினர். மீண்டும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முன்பாக நடந்த பேச்சுக்களையடுத்து நிர்வாகத்தினரும், தொழிலாளர் சங்கங்களும் முதலமைச்சருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டதன் பின்னர்; இறுதியாக 11/12-ம் தேதி இடைப்பட்ட நள்ளிரவில் இருந்து வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குத் திரும்பினர். ஒப்பந்தப்படி, அடிப்படை ஊதியத்தை மாற்றியமைத்தல், பஞ்சப்படி ஆகிய இரு கோரிக்கைகளும் 'சமரசக் குழு'வின் தீர்வுக்கு விடப்படும். தென்னிந்திய ஆலைச் சொந்தக்காரர்களின் சங்கத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஆலைகள் 10 நாள் மொத்த ஊதியத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்காலத் தொகையாக அளிக்கும். இத் தொகையை எவ்வாறு சரி செய்வது என்பதை சமரசக் குழுவின் தீர்வுக்கு விடப்படும். கோவை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்டுள்ள ஆறு ஆலைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் மொத்தமாக முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து ரூபாய் 5 லட்சம், பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அளிப்பதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அவர் அதை சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, கூட்டுச் செயற்குழுவைச் சார்ந்த சங்கங்களையும், மற்றைய சங்கங்களையும் கலந்து பகிர்ந்து அளிப்பார்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிலாளர் தங்கள் ஊதிய உயர்வு பற்றிய தகராறில் 7-2-1972 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்திருந்தனர்.

1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 18-ம் தேதி அன்று சென்னையிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஆணையர் முன் நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் பயனாக தற்போதுள்ள ஊதியத்தில் 20 விழுக்காடு இடைக்கால உயர்வாகக் கொடுப்பதென்றும் 20-3-1972 அன்று தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்குத் திரும்புவது என்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.

இறுதியாக ஊதிய நிர்ணயம் செய்வதற்கு முன் சென்னை உற்பத்தித் திறன் குழு தொழிலாளர் செய்ய வேண்டிய வேலை அளவை நிர்ணயம் செய்யும்.

அதற்குப் பின்னால் வேலை அளவுக்கு உரிய ஊதியத்தை சமரசப் பேச்சு மூலமாகவோ அல்லது நடுவர் தீர்ப்பு அல்லது தொழில் கோர்ட் மூலமாகவோ முடிவு செய்யப்படும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சுமார் 7,000 தொழிலாளர்கள் பயனடைவார்கள்.

குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வரையறுத்தல்

எத்தகைய தொழிற்சங்கத்தின் கீழும் வராத (Unorganised Labour) தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதியங்களை வரையறுப்பதற்காக

1972 மார்ச் 24

அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க கீழ்க்காணும் தொழில்களில் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன:—

(1) விசைத்தறி தொழிலில் வேலை.

(2) (பீடி தயாரிப்புத் தொழில் உட்பட) புகையிலை தயாரிப்புத் தொழிலில் வேலை.

(3) அரிசி, மாவு அல்லது பருப்பு அரசை ஆலையில் வேலை.

இவ்வாண்டில், சுயிறு தயாரிப்புத் தொழிலிலும் வெட்டு மரத் தொழிலிலும் வேலை செய்வோர்க்கான குறைந்த அளவு ஊதியங்களை அறிவிப்பதில் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் தங்களது அறிக்கைகளை அனுப்பியுள்ளன. இவ்வறிக்கைகள் குறித்துப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கைத்தறிப் பட்டு நெசவுத் தொழிலில் வேலைக்கமர்த்திக்கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுக்க இயலும் வகையில் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் இத்தொழிலையும் அரசு சேர்த்துள்ளது. இவ்வாறு சேர்க்க உத்தேசித்துள்ளது பற்றிய வரைவு அறிவிப்பு ஒன்றை அரசு வெளியிட்டுள்ளது. குறைந்த அளவு ஊதிய மாநில ஆலோசனை வாரியம் 21-12-70-ல் கூடியது. அக்குழு செய்த பரிவுரைகளையொட்டி (i) அச்சகங்கள், (ii) சினிமாக்கள், (iii) உடைகங்கள், சிறுநுண்டி விடுதிகள், (iv) கடைகள் வணிக நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைக் குறைந்த அளவு ஊதியங்கள் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் சேர்ப்பது குறித்தும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. அட்டவணையிடப்பட்ட வேலைகளுக்கான குறைந்த அளவு ஊதிய வீதங்களை வரையறுப்பது, மாற்றியமைப்பது குறித்துக் கவனிக்கவும், தொழிலாளர் நல நிதியை நிர்வகிக்கவும் தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையாளர் பதவி ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

பீடி மற்றும் முறைப்படி அமையாத தொழில்களில் தொழிலாளர்களின் நிலை

இம்மாநிலத்தில் பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்து, அவர்கள் நலனுக்காக என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப் பரிவுரைகள் செய்ய முத்தரப்புக் குழு ஒன்றை நியமிப்பது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

முறைப்படியமையாத ஏனைய தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை குறித்து ஆய்வு செய்ய குழு ஒன்றை அமைப்பது பற்றியும் அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது.

ஊதிய வாரியங்கள்

நியாய ஊதியங்கள் அளிப்பதைப் பொறுத்தவரை, பொறியியல், மின்சாரம், சாலைப் போக்குவரத்து. தோல், சர்க்கரை, இரசாயன உரம் போன்ற பல தொழில்களுக்கும் உரிய மத்திய ஊதிய வாரியங்களின் பரிவுரைகள் சென்ற ஆண்டு வந்து சேர்ந்துள்ளன; அப்பரிவுரைகள் யாவும் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

[1972 மார்ச் 24]

சாலிப் போக்குவரத்துத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை, இதுகாறும் 208 நிறுவனங்கள் ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை செயற்படுத்தியுள்ளன. அதன் மூலம் 11,945 தொழிலாளர்கள் பயனடைந்துள்ளனர். ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை விரைவு படுத்தும் கருத்துடன், தொழிலதிபர்கள் தொழிலாளர்களது பிரதிநிதிகளின் கூட்டமொன்றை 19-6-1971 அன்று நான் கூட்டினேன். ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகள் விரைவில் செயற்படுத்தப்படவேண்டியதன் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்தியதுடன் ஊதியவாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவதில் போதுமான முன்னேற்றம் காணப்படவில்லையென்றால், தொழிலாளர்கள் தங்களது சட்டப்பூர்வமான பயன்களை அடையும் பொருட்டு, அரசு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கும் என தொழிலதிபர்களை எச்சரிக்கவும் செய்தேன். பரிவுரைகளை செயற்படுத்தக் கூடப்படும் ஆர்வம் மனநிறைவளிப்பதாக இல்லாததால், ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவதற்காக கேரளத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சட்டத்தைப் போன்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றும் கருத்து பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

சர்க்கரைத் தொழிலுக்கான ஊதிய வாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்துவது குறித்து விவாதித்து இறுதி முடிவு எடுக்கும் பொருட்டு சென்னை தொழிலாளர் நல ஆணையாளரை அமைப்பாளராகக் கொண்டு முத்தரப்புக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக் கருத்து பற்றி இக்குழு, அனைவருக்கும் இசைவான தீர்வு ஒன்றைக் காவையிலாமற் போனதால், நான் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளடங்கிய கூட்டமொன்றை 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22-ம் நாள் அன்று சென்னையில் கூட்டினேன். அக்கூட்டத்தில், ஊதிய வாரியப் பரிவுரைகளைச் செயற்படுத்தி, 1972-ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 10-ஆம் தேதிக்கு முன்னர் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவைகளைக் கொடுத்து விடுமாறு தொழிலதிபர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினேன். 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10-ம் தேதிக்குப் பின்னர், மேலும் ஊதிய உயர்வுகள் அளிக்கும் கருத்து பற்றியும், தொழிலாளர்கள் எழுப்பியுள்ள பிற பிரச்சினைகள் பற்றியும் விவாதிக்க எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனவும் நான் தெரிவித்தேன். ஆனால், தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் குறித்து உடன்பாடு எதுவும் ஏற்படவில்லையாதலால், அதனைத் தொடர்ந்து தொழிற் சங்கங்கள் சில வேலை நிறுத்த அறிவிப்புகள் கொடுத்தன. இரு தரப்பாருடனும் நான் அடிக்கடி பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினேன். அவற்றின் விளைவாக 24-2-1972 அன்று ஓர் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அதன்படி ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளுக்கும் மேலாக, தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் மாத ஊதியத்தில் ரூ. 10 தற்காலிக ஊதிய உயர்வு வழங்கப்பட்டது.

தற்காலிக தொழிலாளர்களுக்கு பணிப் பதிவேடு கொடுத்தல்

3-8-1971 ஆம் நாள் நடைபெற்ற சிறப்புத் தோட்டத் தொழிலாளர் அறிவுரைக் குழு கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை ஒட்டி தற்காலிகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசு பணிப் பதிவேடு முறையை புகுத்த திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் 30,000 தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பயன் பெறுவர்.

1972 மார்ச் 24]

23-9-1971-ஆம் நாள் நடைபெற்ற மாநில தொழிலாளர் அறிவுரைக் குழு கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்தை ஒட்டி தற்காலிகத் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு பணிப் பதிவேடு முறையைப் புகுத்த திட்டமிட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினால் 2,500 தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் பயன் பெறுவர்.

தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல நிறுவனத்தையும் புள்ளிவிவர பிரிவையும் நிறுவுதல்

பம்பாயிலுள்ள தொழிலாளர் நிறுவனத்தின் அமைப்பைப் போன்ற தொரு அமைப்புடன் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் நல நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவ அரசு ஏற்கெனவே கருதியுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்கறிவர். இதன் குறிக்கோள், என்னைவற்றுக்கிடையே, தொழிலாளர்களுக்குத் தொழிற்சங்கப் பாணியில் பயிற்சியளிப்பதாகும். இச் செயற்குறிப்பு அரசால் மும்முரமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிறுவனத்துடன் இணைந்த தொழிலாளர் நலப் புள்ளி விவரப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவவும் கருதப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் குறித்த புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிப்பதும், தொழில் தகராறுகளின் காரணங்கள், வழக்கு சட்டம்—ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் உருவாகும் போக்குகள் மற்றும் இவை போன்ற பொருள்கள் பற்றி ஆராய்வதும் இதன் பணியாக இருக்கும்.

மாநில தொழிலாளர் நல நிதி

மாநிலநிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தொடக்க மானியம் வழங்க தொழிலாளர் நல நிதியொன்றையும் எனது தலைமையில் தொழிலாளர் நல வாரியம் ஒன்றையும் கூட அரசு அமைத்துள்ளது. தொழிலாளர் நல வரைவுச் சட்டம் முன் வடிவு ஒன்றையும் அரசு வெளியிட்டுள்ளது. இந்த சட்ட முன் வடிவு தொழிலதிபர்களிடமிருந்தும், தொழிலாளர்களிடமிருந்தும், தொழிலாளர் நலநிதிக்குப் பங்குத் தொகைகள் வசூலிக்க வகை செய்கிறது; மேலும் தொழிலாளர் நலத்திட்டத்தைச் சட்டப்படிக்கமைந்த திட்டமாக ஆக்குகிறது. இந்தத் தொழிலாளர் நல வாரியம் 1971-ல் இருமுறை கூடிற்று. 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி அன்று கூடிய வாரியத்தின் இரண்டாவது கூட்டத்தில், முதற்கண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிலாளர்களின் மனைவிமாருக்கும் நடத்தப்படும் தையல் வகுப்புகளுடன் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் நிறுவப்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அவை, சென்னையில் இரண்டும் (திரு.வி.க. நகர் அல்லது செம்பியத்தில் ஒன்றும், மற்றொன்று அம்பத்தூரிலும்), மதுரை, கோயம்புத்தூரில் முறையே ஒவ்வொன்றுமாகத் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்கேற்ப இந்த நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்னை, அம்பத்தூரில் 1972-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15-ம் தேதியிலும், கோயம்புத்தூரில் ஜனவரி 19-ம் தேதியிலும், மதுரையில் ஜனவரி 21-ம் தேதியிலும் இந்நல நிலையங்களில் வாடுலிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டு எளிய முறையில் தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. மகளிர் நலத் துறையின் ஒத்துழைப்புடன் இந்நிலையங்களில் பெண்களுக்குத் தையல் வகுப்புகள் தொடங்கவும், குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டு வசதிகள் செய்து தரவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது; இத்திட்டங்கள் விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும்.

[1972 மார்ச் 24]

தொழிலாளர் நல வாரியத்தின் இறுதிக்கூட்டத்தில், சென்னை மாநகரில் தொழிலாளர் நலனுக்கென விளையாட்டரங்கம் ஒன்று அமைக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அவ்விளையாட்டரங்கத்தில் பம்பாயில் உள்ளதைப் போன்று கலை அரங்கம், வெளிப்புற விளையாட்டு வசதிகள், உப்புற விளையாட்டு வசதிகள் மற்றும் நீச்சல் குளம் கூட அமைத்துத் தரப்படும். தொழிலாளர் நல வாரிய உறுப்பினர்கள், பம்பாய்க்குச் சென்று அங்குள்ள தொழிலாளர் விளையாட்டரங்கம், தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் செயல்படும் முறைபற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அம்முடிவினுக்கு இணங்க, கடந்த மாதம் தொழிலாளர் நல வாரிய உறுப்பினர்கள் பம்பாய்க்கும் ஆமதாபாத்துக்கும் சென்றுவர அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. ஆனால் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளின் விளைவாக அவர்கள் பயணத்தை ஒத்திப்போட வேண்டியதாயிற்று.

பணிக்கொடை

புதுடில்லியில் 1971-ம் ஆண்டின் அக்டோபர் மாதம் 23-ம் தேதி நடைபெற்ற இந்தியத் தொழிலாளர் மாநாட்டின் 27-வது கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அக்கூட்டத்தில், பொருத்தமான மத்தியச் சட்டமொன்றை இயற்றுவதன் மூலம், நாடு முழுவதற்கும் ஒரே சீரான பணிக்கொடைத் திட்டமுறை ஒன்றுக்கு உறுதி செய்வதன் அவசியத்தை நான் வலியுறுத்தினேன்; இந்தச் சட்டத்தை இந்திய அரசு கொண்டுவரவிட்டால்; இதுபோன்றதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரத் தமிழ்நாடு அரசு தயங்காது எனவும் நான் அவர்களிடம் கூறினேன். தொழில் நிறுவனங்களில் பணிக்கொடை வழங்குதலை உள்ளடக்கிய சட்ட முன்வடிவு ஒன்றை தற்போது மத்திய அரசு கொண்டுவந்துள்ளது எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. பணிக்கொடையாக 15 நாள் ஊதியம் அளிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரு திங்கள் ஊதியம் அளிக்கப்பட வகை செய்யும் முறையில் அச்சட்ட முன்வடிவைத் திருத்தமாறு கேட்டுக்கொண்டு இந்திய அரசுக்கு கடிதம் வரையப் பட்டுள்ளது. ஊதியக்கொடை வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட வேண்டிய குறைந்த அளவு ஊதியம் பற்றிய கருத்து நீண்டகாலமாக விவாதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதுபற்றி அவசரமாக முடிவு எடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்தி குறைந்த அளவு ஊதியக் கொடை 8-1/3 சதவீதம் என வரையறுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் நம் அரசின் சார்பில் நான் கருத்துத் தெரிவித்தேன்.

தேசிய நெருக்கடி நிலை ஏற்பாடுகள்

சென்ற ஆண்டு இறுதியில், வங்க தேச விவகாரம், நமது நாட்டில் பெரும் பீதியைத் தோற்றுவித்ததோடு, நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்குக் கடும் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாக எழுந்த கடுமையான சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, நான் 1971-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 29-ம் தேதியில் தொழிலாளர்கள், தொழிலதிபர்களது பிரதிநிதிகளடங்கிய கூட்டமொன்றைக் கூட்டினேன். அக்கூட்டத்தில் நாட்டில் எழுந்துள்ள நெருக்கடி நிலைமையைக் கருதி தொழிலதிபர்களும், தொழிலாளர்களும், தொழில் தகராறுகளைத்

.1972 மார்ச் 24]

தீர்த்து வைப்பதிலும், தொழில் அமைதியைக் காப்பதிலும், அரசுக்குத் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

தொழிலாளர்களில், தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு அல்லது பாதுகாப்புச் சேமிப்புத் திட்டம் ஒன்றுக்கு, தங்களது நன்கொடைகளைச் செலுத்த விரும்புவோரது ஊதியங்களிலிருந்து தொகைகளைக் கழித்துக்கொள்வது தொழிலதிபர்களுக்கு இயலும் பொருட்டு, 1936-ம் ஆண்டு ஊதியம் வழங்கல் சட்டத்தின் கீழ் தேவையான விதிகளைச் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளையுள் அரசு எடுத்துள்ளது.

தொழிலாளர் நல காப்புறுதித் திட்டம்

தொழிலாளர் நலக் காப்புறுதித் திட்டம், தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதி, இம்மாதிலத்தில் தருமபுரி, நீலகிரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக, மற்றெல்லா மாவட்டங்களிலுமுள்ள முக்கியத் தொழில் இடங்கள் அனைத்துக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் காப்புறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் 3,94,250 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 16 லட்சம் பேர் பயனடைகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் தற்போது, இம்மாதிலத்தில் தொழிலாளர் நலக்காப்புறுதி மருத்துவமனைகள் மூன்றும், மருந்தகங்கள் 101-ம் (93 நிலையான கட்டிடங்களில் செயல்படுபவை ; 8 இயல் ஊர்தி மருந்தகங்கள்) செயல்பட்டு வருகின்றன. மேற்சொன்ன மூன்று மருத்துவமனைகளும் அனைத்து வசதிகளும் கொண்ட பெரிய மருத்துவ மனைகளாகும். அவை சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களில் முறையே 625, 300, 202 படுக்கைகளுடன் அமைந்துள்ளன. இவை தவிர, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின்கீழ் தொழிலதிபர்கள் பயன்பாட்டு மருந்தகங்கள் மூன்றும், பகுதிநேரத் தனி மருந்தகங்கள் இரண்டும், இயங்கும் மருத்துவ வண்டிகள் 21-ம் செயற்பட்டு வருகின்றன. சென்னை மாநகர், மதுரை, கோயம்புத்தூர், கோவில்ப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும், முழு மருத்துவச் சிகிச்சையையும், மருத்துவமனையிற் சேர்த்துக் கவனிக்கும் வசதிகளும் அளிக்கப்படுகின்றன. பிற இடங்களில், ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மருத்துவ மனையிற் சேர்த்துக் கவனிக்கும் வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை.

மதுரையில், 202 படுக்கைகளுடன் கூடிய புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருத்துவமனை ஒன்று 13-4-1971 அன்று தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சேலம் மாவட்டம், போதனூர், நல்ல கவுண்டன் பட்டி, வீரக்கல்புதூர் கிராமங்களில் வசிக்கின்ற ஈட்டுறுதி செய்து கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தின் கீழ் மருத்துவ வசதி அளிக்கும் பெரருட்டு, சேலம் மாவட்டம் மேட்டூருக் கருகே (ராமன் நகர்) கோனூரில் 29-5-1971 அன்று புதிய தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதே போன்று பழனி, உசிலம்பட்டி பகுதிகளில் தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் வகையில் (மதுரை மாவட்டம்) பழனி, நெய்க்காரப்பட்டி ஆகிய ஊர்களில் ஒவ்வொன்றும், (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) உசிலம்பட்டியில் ஒன்றுமாக, தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதி மருந்தகங்கள் மூன்று 26-6-1971-ல் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும்

[1972 மார்ச் 24]

இத்திட்டம், 28—8—1971 லிருந்து (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) கும்ப கோணத்தில் பெருமாண்டி வருவாய்க் கிராமத்திற்கும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், மேலத் திருவேங்கடநாதபுரம் வருவாய்க் கிராமத்திற்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. 29—1—1972-லிருந்து இத்திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள சோமனூர், சாமளாபுரம், நீலாம்பூர், அரகூர் ஆகிய பகுதிகளுக்கும் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசு, இத்திட்டத்தின் நலன்களை விரிவுபடுத்தி, இந்த சமுதாய நல ஏற்பாட்டின் கீழ் மேலும் பெரும் பகுதிகளையும் அதிகத் தொழிலாளர்களையும், அவர்தம் குடும்பங்களையும் கொண்டுவர ஆவல் கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், புது டில்லியிலுள்ள தொழிலாளர் நல ஈட்டுறுதிக் கழகம், மருத்துவ நலன் குறித்த செலவுக்கு உச்சவரம்பு விதித்துள்ளதையொட்டி இக்குறிக்கோளை அடைய இயலாமலுள்ளது. முன்னாள் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தலைமையில் சென்ற மாநிலப் பிரதிநிதிகள் குழு, இந்த உச்சவரம்பினைக் கைவிடுமாறு இந்திய அரசை வற்புறுத்தி முறையீடு ஒன்றை அளித்தது. அதன் விளைவாக, தொழிலாளர் நல காப்புறுதிக் கழகம் ஒவ்வொரு வகைக்கும் உரிய உச்சவரம்பைத் திருத்தியமைத்துள்ளது. திருத்தியமைத்துள்ளபடி வரையறுக்கப்பட்டுள்ள உச்சவரம்பு விதங்களாவன : ஆண்டொன்றுக்குத் தொழிலாளர் குடும்பமொன்றுக்கு வரையறுத்த மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 50, விரிவுபடுத்திய மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 54, மருத்துவமனையிற் சேர்த்துக் கவனித்தல் உட்பட முழு மருத்துவ சிகிச்சைக்கு ரூ. 64. இவ்வாறும் இருப்பினும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் ஒரு மாநிலத்தில் ஆகும் செலவு, மேற்குறிப்பிட்ட உச்சவரம்பிற்குக் கூடுதலாகச் சென்றால், அவ்வாறு ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவை, தொடர்புடைய மாநில அரசு மட்டுமே தனித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் எந்த ஒரு பங்கினை யும் கழகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. திருத்தியமைத்த உச்சவரம்பு காரணமாக, இவ்வரசு, மருத்துவ நலன்களுக்கு வகை செய்வதற்காக பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய செலவுக்குக் கூடுதலாக, ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவை ஏற்கவேண்டியிருக்கும்.

தொழிற்சாலை தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம்

மக்கட் தொகுதியினிரில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் நலிந்த பிரிவினர் ஆவர்; தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள், அவர்களைச் சேர்ந்த பெண்டிர் இவர்கட்கு உடல்நலமும், வலிமையும் பெற்றுத்தரும் பொருட்டு, அவர்கள் நலனுக்கான தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம் ஒன்று 'கேர், (CARE) நிறுவனத்தின் உதவியுடனும் தொழிற்சாலை நிர்வாகங்களின் ஒத்துழைப்புடனும் இம்மாநிலத்தில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள், தொழிலாளர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த, பள்ளி செல்லும் வயது வராத குழந்தைகளுக்கும், கருவுற்றுள்ள பெண்டிருக்குபாலூட்டும் தாய்மாருக்கும் சரிவிகித உணவு வழங்குவதாகும். இந்தியாவில் இத் தகைய முயற்சியில் இதுவே முதலாவதாகும். இத்திட்டம் இம்மாநிலத்தில் பெருமளவு தொழில் நிறுவனங்களில் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது, தற்போது 71 தொழிற்சாலைகளிலும், மலைத்தோட்டங்களிலும் செயலில் உள்ளது; இத்திட்டத்தால் மொத்தம் 25,629 பேர் பயன் பெறுகின்றனர்.

1972 மார்ச் 24]

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பும், உடல் நலனும், தொழிலாளர் நலனும்

தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, உடல் நலன், தொழிலாளர் நலன் ஆகியவற்றை மேம்படுத்தும் கொள்கையைச் செயற்படுத்துகையில் தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் தொழிற்சாலைகள் ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தொழிற்சாலைகளில் விபத்துகள் ஏற்படுவதைக் குறைக்க இயன்ற எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. விரைவுபடுத்திய பயிற்சி வகுப்புகள் மூலமாகவும், காட்சி விளக்கப்படங்களைப் பயன்படுத்தியும், தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு உணர்வு மேம்படுமாறு செய்யப்பட்டு வருகிறது. நிர்வாகப் பணியாளர்களின் நலனுக்காகவும், தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதிக சதவீதம் விபத்துக்களைக் குறைக்கும் சாதனையைச் செய்யும் நிர்வாகங்களுக்குச் சமூக கோப்பைகளும் ரொக்கப் பரிசுகளும் வழங்குவதற்கான திட்டங்களும் கூட உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலைப் பாதுகாப்பு பற்றி சிறந்த கருத்துரைகளை வழங்குகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், சுவரொட்டி விளம்பர அமைப்பை வரைந்து கொடுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக்கூட ரொக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

தொழிற்சாலைச் சூழ்நிலைகளில் ஈயத்தால் ஏற்படும் நச்சு விளைவு, லிஸிகோசிஸ் (Slicosis) டெர்மாடைடிஸ் (Dermatitis) போன்ற நோய்களும் மற்றும் அவை போன்று நச்சுப் பொருளால் ஏற்படும் நோய்களும் தோன்றுவதற்கான மூலகாரணங்களைக் கண்டறியவும், வெப்பம், இரைச்சல் முதலானவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி தெரிவிக்கவும் மாநிலத் தொழிற்சாலை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தில், இணைந்த தொழிற் சுகாதார—துப்புரவுப் பிரிவு ஒவ்வொன்றையும், ஆய்வு கூடத்தையும் நிறுவுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1952-ம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதி—குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம்

1952 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி குடும்ப ஓய்வூதிய நிதிச் சட்டம் மத்திய அரசால் செயற்படுத்தப்படும் ஒரு சட்டமாகும். இது சென்னையிலுள்ள வருங்கால வைப்பு நிதி ஆணையாளரால் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசின் பணிகளினின்று, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளை வசூல் செய்வதில் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதியமைப்புக்கு உதவி புரிவதாகும். தற்போது இந்த நிலுவைகள் ஒரு கோடி ரூபாயைத் தாண்டிவிட்டன. இந்த நிலுவைகள், அண்மையில் கடந்த காலத்தில் பஞ்சாலைத் தொழிலில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் விளைவால் மொத்தமாகச் சேர்ந்துவிட்டன. நிலுவைத் தொகைகளைக் கட்டத் தவறிய பஞ்சாலைகளிடமிருந்து, வழக்கு தொடுப்பதன் மூலமாகவும், வருவாய் வசூல் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதன் மூலமாகவும் இந்த நிலுவைகளை வசூல் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை மாநில அரசு ஏற்கெனவே எடுத்துள்ளது. இந்த நிலுவைகளைக் கட்டுவதற்குத் தவணை வசதி வழங்கப்பட்டு, மேற்சொன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதிலிருந்து திட்டவட்டமாக விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் மேற்சொன்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படமாட்டாது.

[1972 மார்ச் 24]

இந்த நிலுவைகளில் பெரும்பகுதி பஞ்சாலகனிலிருந்தே வரவேண்டியுள்ளதாலும், அப்பஞ்சாலகனில் பெரும்பாலானவை கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலேயே அமைந்துள்ளபடியாலும், தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவையை வசூல் செய்யும் பணியைக் கவனிப்பதற்கென்றே, வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளடங்கிய சிறப்பு வசூல் பிரிவு ஒன்று, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விரைவில் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு செயல்படத் தொடங்கிவிட்டால், தொகைகள் கட்டத்தவறிய பஞ்சாலகனிடமிருந்து, தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதி நிலுவைகளை வசூல் செய்வதில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணவியலும்.

எடைகள், அளவைகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல்

எடைகள், அளவைகள் சட்டம் தொடர்ந்து தொழிலாளர் நலத்துறை ஆய்வாளர் அலுவலகத்தால் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச் சட்டத்தை டாக்கி மீட்டர்கள், ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்கள் குழந்தைகளை எடைபோடும் கருவிகள் ஆகியவற்றுக்கும் நீடிக்கும் கருத்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தேசிய வேலைவாய்ப்பு பணி நிறுவனம்

தேசிய வேலைவாய்ப்பு பணி நிறுவனம் படிப்படியாக எல்லாத்துறைகளிலும் தனது பணிகளை விரிவுபடுத்தி வருகிறது; நாட்டில் வேலைவாய்ப்புத் தேடுகின்றவர்களில் எல்லாவகையினரும் இதன்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணமாக உள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகங்களைத் தவிர, சென்னை அண்ணாமலை நகர், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல்கலைக் கழக வேலைவாய்ப்புத் தகவல் வழிகாட்டிக் கழகங்கள் மூன்று உள்ளன. இப் பணி நிறுவனம் வேலைதேடுபவர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவது மட்டுமன்றி, தொழில்கள் செய்ய வழிகாட்டியாக இருந்தும், வேலைவாய்ப்பு ஆலோசனை வழங்கியும், வாழ்க்கைத் தொழில் பற்றிய தகவல்களைத் தந்தும் உதவுகிறது. உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான தனி வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும், உயர்ந்த கல்வித்தகுதிகள் பெற்றுள்ளவர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த நிர்வாகத்துறை வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் ஒன்றும் கூட உள்ளன. பர்மா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பிவரும் அகதிகளுக்குப் புதுவாழ்வு அளிப்பதில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த அகதிகளை முறையாகக் குடியமர்த்தும் பணியை விரைவுபடுத்தும் பொருட்டு, அதற்காகவே நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேலைவாய்ப்புத் தொடர்பு அதிகாரி, தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் இதில் அக்கறையுள்ள நிறுவனங்களுடன் இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டு வருகிறார். அரிசனங்கள், பழங்குடிமக்களை சேர்ந்தவர்களுக்குச் செம்மையான வழியில் வழிகாட்டி உதவியளிக்கும் கருத்துடன் இந்திய அரசு பயிற்சியளித்து வழிகாட்டியுதவும் நிலையம் ஒன்றை சென்னையில் தொடங்கியுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே, சென்னையில் உடலுணமுற்றவர்களுக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊனமுற்றவர்களுக்குச் சிறப்பான

1972 மார்ச் 24]

முறையில் வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற தொழிலதிபர்களுக்கும் ஊனமுற்ற வர்களில் சிறந்த தொழிலாளராக விளங்குவோருக்கும் மாநில அளவில் பரிசுகள் வழங்கும் திட்டத்தையும் அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தொழில் நுட்பக்கல்வித் தகுதிகள் பெற்றவர்களிடையே நிலவும் வேலை வாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வுகானும் பொருட்டு, வேலையற்ற உள்ள பொறியாளர்கள், பட்டயக் கல்வி தகுதி பெற்றவர்கள், கைத் தொழில் வினைஞர்கள் ஆகியோருக்கு உதவித்தொகை வழங்கிப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டமொன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. வேலை வாய்ப்பின்றியுள்ள பொறியாளர் முதலானோர்க்கு இத்திட்டத்தின்கீழ், அரசின் பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆட்படை ஊற்றம், அவ்வப்பகுதிக்குரிய தொழில் அமைப்பு முறை, தொழில்களின் வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்திருத்தல் ஆகியவை தொடர்பாக ஆழ்ந்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு, இயக்குநர் அலுவலகத்தில் "வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்து ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்யும் பிரிவு" (Depth Study Cell) ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேலைவாய்ப்பு நிலவரத் தகவல் திட்டத்தின்கீழ் குறித்த காலத்துக்கொருமுறை மேற்கொள்ளப்படும். ஆய்வுகளுடன் அவற்றுக்குத் துணையாக இந்த ஆய்வுகள் அமையும், இவை ஆட்படை ஊற்றம் குறித்துத் திட்டமிடுதல், வாழ்க்கைத் தொழிலில் வழிகாட்டியுதவுதல் திட்டமிடுதல் ஆகியவற்றில் பயன்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் நாட்டத்திற்குக் கீழ்க்கண்ட நிலையை மீண்டும் எடுத்துரைக்க விழைகிறேன். இம் மாநிலத்தில் கடந்த சில மாதங்களாகத் தொழிலாளர் நிலைமை ஓரளவு தொல்லைக்குள்ளாகியுள்ளது; அரசு அடுத்தடுத்துப் பல ஆர்ப்பாட்டங்கள், வேலை முடக்கங்கள் வேலை முடக்க மிரட்டல்கள் ஆகியவற்றை எதிர்போக்கி வந்துள்ளது. இவ்வாறிருந்தபோதிலும், நிலைமையைச் சமாளிக்க அரசு உரிய நேரங்களில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வந்திருக்கிறது. இதில் தொடர்புள்ள அனைவரது நலனையும் கருத்தில் கொண்டு தொழில் அமைதிக்காகவும், உற்பத்தியைப் பேணி வரவும், அரசுக்குள்ள கடமையில் இப்பேரவையின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்க வேண்டுமென வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இம்மாநிலத்திலுள்ள தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளும், தொழில் நிர்வாகங்களின் பிரதிநிதிகளும் அளித்தள்ள ஒத்துழைப்பிற்கும் நல்லெண்ணத்திற்கும் எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களது ஒத்துழைப்பும் நல்லெண்ணமுமே இம்மாநிலத்தில் நிலவும் மேம்பட்ட தொழில் நிலவரத்துக்குக் காரணமாகும். தொழில்களைச் சிறப்புடன் வளர்த்து தொழிலாளர் தம் நிலையையும் உயர்த்த என்றும் அயராது உழைப்பதே இவ்வரசின் குறிக்கோளாகும் என்பதை இங்கு மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

"வளர்க தொழில் ! வாழ்க தொழிலாளர் !"

இத்தீர்மானத்தைப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.